

2

SNÁŘ Z TOVÁRNY

ČTVRTEK 23/9/2021

MAGAZÍN FESTIVALU DREAM FACTORY OSTRAVA 2021

MILOSRDENSTVÍ MÁ BÝT PRO KAŽDÉHO

ROZHOVOR S LUCÍ ŽÁČKOVOU

Dream Factory plní přání, bez okolků, na počkání! Jedním z těch mých bylo opětovné setkání a následný rozhovor s báječnou ženou, excelentní herečkou a ostravskou patriotkou Lucíí Žáčkovou. A už je to tady: s grácií, upřímně, bez kompromisů. Prosím, čtěte!

Lucie milá, dneska jsi na chvíli zpátky v Ostravě, odkud Tvá hvězda vzešla. Jaké jsou Tvé návraty na hroudy rodné?

Já sem jezdím pravidelně za svojí rodinou, v létě jsem zde strávila tři příjemné bloky. A návraty divadelní jsou samozřejmě super. Zrovna v tomto prostoru jsem jako dítě měla iniciační zážitek, když jsem zde coby šestiletá zhlédla představení Bleděmodrý Petr. Tři dny jsem potom nemluvila a všechno bylo jak ve zpomaleném filmu. Strašně mě to zasáhlo, nejen příběh, ale i herci, a vůbec objev možnosti hraní divadla. Takže tady a teď jsem úplně happy!

Jak jsi prožila dva roky kulturního útlumu?

Já v té době žila na statku za Prahou, byla jsem hodně bohatá a pak jsem zase hodně rychle zchudla (směje se). Přerovnála jsem své priority, opustila statek a žila jsem zase normální život. Někdy to ale bylo velmi těžké, neboť já pro své duševní zdraví potřebuji alespoň občas hrát divadlo, zkoušet, nebo se vidět s lidmi. Náročný období. Ale snažila jsem se žít, nikoli jen přežívat.

Jakým způsobem Tvá profese proniká do života soukromého? Neválčuje Tě herectví někdy?

PROGRAM – ČTVRTEK 23/9

13:00	HOTEL PALACE Diskuze	90'
16:00	HOTEL PALACE Jenom matky vědí, o čem ten život je A studio Rubín, Praha	90'
18:30	DIVADLO PETRA BEZRUČE <small>OSTRAVSKÁ SEKCE</small> Mechanický pomeranč Divadlo Petra Bezruče, Ostrava	110'
19:00	DŮM KULTURY MĚSTA OSTRAVY Gadžové jdou do nebe Divadlo Husa na provázku, Brno	130'
19:00	STUDIO G <small>OSTRAVSKÁ SEKCE</small> Planu Studio G, Ostrava	70'
19:00	DIVADLO MÍR <small>OSTRAVSKÁ SEKCE</small> Chlap na zabití Divadlo Mír, Ostrava	80'

Neválcuje. Profese žije se mnou jako nedílná součást mého života, která mě nijak nedeptá, ale obohacuje.

Jaká jsi naopak jako divačka?

Jsem úžasný divák, protože jsem nadšená skoro vždycky. Nejsem kritická, respektive svůj názor mám, ale nepotřebuji jej veřejně ventilovat. Mám respekt i úctu ke způsobu, jakým tvůrci svůj záměr sdělují. Chodím i na filmy, které jsou považovány za brak, a i u nich se skvěle bavím.

Jak nahlížíš na problematiku sexuální asistence, kterou tematizuje Vaše inscenace K.Š.E.F.T.?

Sexualita je důležitá pro každého člověka, bez ohledu na jeho postižení. Nedá se bez ní dost dobře žít, a proto je důležitý hledat cesty k jejímu naplnění.

Ve své dosavadní kariéře ses prošla po jevištích velkých i komorních. Která jsou Ti bližší?

Na velkém jevišti už vlastně nehraji, z Národního divadla jsem odešla před čtyřmi lety. Bližší je mi asi to, kde jsem teď. Není přítom ani tak důležité, že jde zrovna o komorní prostor, ale o snahu odbourat všechno, co by si někdo představoval, jak se to má dělat, ale věnovat pozornost tomu, co se skutečně děje, a znovu a znovu to objevovat, což se bohužel někdy nedaří. Bližší mi tedy je, když věci nemrznou ani nečpí, ale přirozeně se hledají.

A co Tě čeká v čase budoucím?

V sobotu máme v Rokoku premiéru inscenace Posedlost, kterou režíruje Jakub Šmíd na motivy románu Pošťák zvoní vždycky dvakrát. Je středa a ješ-

tě pořád v tom plavu, doufám, že jednou snad nebudu. Poté mě čeká Američanka s Viktorem Taušem, tam budu mít krásnou roli Olgy, zároveň dělám workshopy s dětmi, které tam také budou hrát, což je úžasně obohacující a zároveň náročný. A potom přijdou Manželé Stodolovi v režii Petra Hátleho (Jaroslav a Dana Stodolovi, čeští sérioví vrazi, kteří v letech 2001 a 2002 zavraždili a oloupili 8 osob důchodového věku. – pozn. red.). Tady určitě není záměrem hrát povrchní vrahy ve stylu „Bu bu bu, teď Tě podříznu!“. Ten scénář je dobrý. Není o vraždách, ale o lidech. Myslím si, že milosrdenství má být pro každého. Já na paní Danu i pana Jardu myslím, i když jsou odsouzeni na doživotí. Kdo z nás ví, co je v jejich srdcích? Já je odsuzovat nechci.

Moc díky a hezký večer Ti přeji!

Já Tobě taky!

Petr KlariN Klár

PŘEDSTAVUJEME

STUDIO G = NEJMLADŠÍ OSTRAVSKÉ DIVADLO

V této rubrice vás seznámíme s méně známými či začínajícími soubory. První z nich je sympatické Studio G, které působí v Ostravě od roku 2020.

Studio G – nebo též zkráceně Gěčko – představuje nejmladší ostravskou scénu. Jehou vzniku v roce 2020 předcházela rozpad souboru Staré arény. A právě část původního ansámblu včele s herci Vladislavem a Miroslavou Georgievovými a režisérem Pavlem Gejgušem se rozhodla založit vlastní divadlo. Svou činností tak na Starou arénu navazuje, a to jak koncepcí otevřeného kulturního prostoru, tak repertoárem. Kmenovými režiséry jsou Pavel Gejguš a Marek David, ředitelem Vladislav Georgiev. Herecký soubor tvoří jak renomovaní herci, tak talentovaní studenti herectví, zejména z Janáčkovy konzervatoře v Ostravě. Studio G se na svých webových stránkách prezentuje takto: „*Jme komunita profesionálních umělců, studentů, čerstvých absolventů uměleckých oborů a kulturní nadšenci!*“. Podobně jako na předchozí scéně tvůrci rozvíjí linii knižních adaptací (např. *Hordubal*, r. Pavel Gejguš), autorských inscenací s většinou sociálně-historickým přesahem (např. *Plavat v jezeře*, r. Marek David) a linii pohádek pro děti (např. *Haló, Jácíčku*, r. Miroslava Georgievová). Vízi Studia G v rozhovoru pro kulturní magazín Artikl popisuje Mirka Georgievová slovy: „*Studio G je nový ostravský kulturní prostor. Rádi bychom, aby byl otevřený divadlu, muzice, tanci, výstavám, přednáškám i církvi a aby byl místem setkávání napříč divadly a generacemi. Zásadní je spolupráce s Janáčkovou konzervatoří v Ostravě (JKO).*“ V budoucnu rovněž tato scéna plánuje navázat na tradici site-specific performancí, které Stará aréna pořádala pravidelně v letních měsících. Ačkoli start první sezóny Studia G značně zkomplikovala pandemická situace, podílelo se aktivně na on-line kultuře, a to například streamy inscenací *Planu* (r. Marek David) či *Zakázanou krajinou – work in progres* (r. Pavel Gejguš). (pk)

HOŘET PRO SVOBODU DRUHÝCH

Ve Studiu G mohou dnes diváci v rámci Ostravské sekce DFOV zhlédnout od 19:00 hodin předpremiéru inscenace Planu, kterou připravil student Ateliéru režie a dramaturgie a Ateliéru audiovizuální tvorby a divadla na JAMU v Brně Marek David. Jeho inscenace je připomínkou odkazu Poláka Ryszarda Siwiece, který se 8. září 1968 upálil na protest proti vpádu vojsk Varšavské smlouvy do Československa. Člověka, který se tímto svým silným činem rozhodl vyjádřit spoluúčast s tragickým osudem našeho národa. Člověka, kterého ale jen málokdo z Čechů zná.

Marku, za jakých okolností se zrodil nápad napsat text a následně na jeho základě vytvořit inscenaci zpracovávající osud Poláka Ryszarda Siwiece?

S tímto námětem mě asi před třemi lety seznámil spolužák z JAMU, režisér Adam Steinbauer. Přišel za mnou s dotazem, zdali bych mu právě o Siwieco-

vi nenapsal divadelní text. Adam znal část mé dřívější tvorby a také věděl, že mám polskou – poloviční – národnost. Jak já říkám, jsem Polo-Čech. Domluvili jsme se, že napíšu text, který bude z velké části poetický, spíše obrazový. Už tehdy jsme se rozhodli, že nepůjdeme cestou dokumentárního

S osobností Ryszarda Siwiece jsem se kdysi seznámila díky výbornému filmovému dokumentu Macieje J. Drygase Uslyšíte můj křik (1991)! Kdy jste se s jeho příběhem poprvé setkal Vy?

Já jsem o Siwiecovi slyšel někdy na střední škole, tenkrát jsem se však

o jeho příběh nijak blíže nezajímal. Takže by se dalo říct, že pořádné seznámení se s ním proběhlo až při práci na textu. Drygasův dokument jsem samozřejmě viděl. Dodnes mám husí kůži, když si vzpomenu na autentické záběry sebeupálení. Ten obraz, kdy se ve třinácté řadě tribuny zapaluje člověk a na fotbalovém hřišti před ním ve stejné chvíli tančí v rytmu polky spousta mladých lidí, je opravu mrazící. Je to přesný obrázek tehdejší doby.

Jak Vy osobně vnímáte čin Ryszarda Siwiece, tedy jeho protestní upálení? Ovlivňuje Vás nějak Vaše víra?

Na Siwiecův protest se dívám spíš optikou národního sebevědomí než skrze víru. Poláci jsou velmi hrdý národ. V jejich historii najdeme nespočet příkladů, kdy se neváhali ve jménu obrany svobody, pravdy a morálních zásad postavit proti přesile. Zdá se mi ale, že Siwiec jako by mezi těmi všemi slavnými hrdiny poněkud zapadnul. Párkrát

JAK NALOŽIT SE ZLEM KOLEM I V NÁS?

Filmová adaptace kultovní knihy Anthonyho Burgesse Mechanický pomeranč v režii Stanleyho Kubricka se výrazně zapsala do dějin kinematografie, zejména pro svůj akcent na téma zla a násilí. Nedávno Burgessova předloha inspirovala také inscenaci Divadla Petra Bezruče, ve které recidivistu Alexe ztvárnil herec Jakub Burýšek. Ten se v posledních letech prosadil v rolích, pro které je emblematická atypičnost. V jeho podání se však jedná vždy o autentická vyobrazení, jako např. v případě inscenace Transky, body, vteřiny, kde si zahrál sportovkyni Zdenu Koubkovou. Jak se protentokrát szil s prazvláštním (anti)hrdinou Mechanického pomeranče?

Typická otázka na úvod: znal jste Burgessovu stejnojmennou knižní předlohu, případně Kubrickovu filmovou adaptaci dřív, než jste byl obsazen do hlavní role Alexe?

Ano, ano, znal jsem knižní předlohu i film. Ještě, než jsme znali obsazení, rozhodl jsem se si ho pustit. A byl jsem v šoku. Když jsem se pak dozvěděl, že mi byla svěřena hlavní role, měl jsem velkou radost z další výzvy, nicméně zároveň jsem se samozřejmě dost bál, jestli to zvládnu.

U nás funguje takový nešvar: divadelní zpracování je často srovnáváno právě s filmovou verzí, zvláště když jde o adaptaci. Ani inscenace Mechanický pomeranč není výjimkou. Recenze zmiňují, že se od Kubrickova kultovního filmu diametrálně liší, a to hlavně díky Vašemu autentickému ztvárnění Alexe. Co vše se pro Vás stalo inspirací při zkoušení? Byl to záměr uniknout podobnosti s filmovou adaptací?

Nevím, jestli záměr, nicméně my hrajeme Mechaňák na divadle, ne ve filmu, už to

jsem se dokonce setkal s tím, že někteří Poláci nevěděli, o koho jde, zatím co u nás každý zná jméno Jan Palach. Já jsem si pro sebe vlastně pořád nedefinoval, jestli jeho protest obdivuji, nebo ho jen respektuji. Každopádně nám jeho příběh může říct hodně nejen o tehdejší situaci, ale i o nás samotných teď a tady.

Děkuji!

Pavla Bergmannová

je velký rozdíl. Režisérka Tereza Říhová se svým týmem přišla s jistým inscenačním klíčem, který naší inscenaci sluší. Inspiraci jsem čerpal z dokumentů o různých sériových vraždách, a hlavně u sebe. Snažil jsem se v sobě otevřít jakési pomyslné dveře, najít v sobě zlo, zvrácenost a s tím spojenou radost. Což asi nikdy není úplně příjemné. To hledání je v něčem docela vzrušující. Určitě se jedná o jednu z nejtěžších a psychicky nejnáročnějších rolí, které mě zatím potkaly.

Alexova parta mluví vlastním slangem, čemuž Ladislav Šenkyřík přizpůsobil i český překlad. Byl pro Vás tento nový jazyk – jazyk týnů – překážkou, nebo naopak hrou?

Určitě to zprvu nebylo jednoduché! Vůbec! Často jsem jejich slangu nerozuměl. Díky za dlouhatánský slovník, který jsme na posledních mnoha stránkách scénáře měli. Ale teď už doufám, že jsme snad došli tak daleko, že se ten specifický slang může stát zábavou. Jak pro nás, tak pro diváka.

Kniha i film, ale i inscenace Divadla Petra Bezruče, děj zobrazují skrze Alexovu optiku. Myslíte si, že je hlavní hrdina spolehlivý vypravěč?

Vyprávět – to Alex opravdu umí.

Máte s postavou Alexe něco společného? Napadá mě například záliba v poslechu vážné hudby?

Doufám, že to jediné společné je opravdu jen poslouchání hudby.

Ve společnosti funguje mechanismus, kdy máme vše tendenci škatulkovat, například na dobré a špatné, na což naráží i samotná předloha. Nedá mi to se nezeptat: jak Vy vnímáte Alexův příběh? Je podle Vás černobílý, nebo i šedý?

No, to je zapeklitá otázka. Ale musím říct, že asi šedý.

Díky!

Petra Kupcová

JAK NA PŘEDSTAVENÍ V HOTELU PALACE?

Ode dneška ožívá bývalý hotel Palace divadlem! A jak se do více jak dvacet let uzavřeného hotelu dostat? Je to jednoduché: zamiřte do centra Ostravy na Smetanovo náměstí a přímo proti Divadlu Antonína Dvořáka (DAD) v domě č. p. 10 narazíte na Czech Hookah Club – bar s nabídkou vodní dýmky. A právě skrze jeho stylový interiér proniknete do útrob samotného hotelu a festivalového dějiště! Vstupte dále a sledujte šipky, které vás – společně s organizátory – navedou do jedinečné stavby!

PÁ 24/9 – 16:00
Hotel Palace

MORAL INSANITY

Prešovské národní divadlo / režie: Júlia Rázusová

Délka: 60 minut

Autorské herecké monodrama Petra Brajerčíka vzniklo na motivy románu Umberta Eca *Pražský hřbitov* a zkoumá konspirační teorie, antisemitské a rasistické představy, které vycházejí z nepříznivé ekonomické a společenské situace, a jejich odraz v médiích a politice.

PÁ 24/9 – 18:00
Dům kultury

PERSONY

Divadlo Na zábradlí, Praha / režie: Jan Mikulášek

Délka: 180 minut

Inszenace inspirovaná obsáhlým dílem Ingmara Bergmana. V novém tvaru se setkávají jeho hlubokomyslné, zachmuřené a osudem zkoušené postavy, aby vznikla nová spojení a nové významy. V blíže neurčitým bytích se v podání osmi herců odehrávají zhuštěná dramata, s každým novým nájemníkem přichází i nový příběh – střídají se tváře, osudy, příběhy i nálady.

PÁ 24/9 – 18:30
Divadlo Petra Bezruče

ŠPINARKA

OSTRAVSKÁ SEKCE / Divadlo Petra Bezruče, Ostrava / režie: Tomáš Dianiška

Délka: 170 minut

„Dokumentární fikce“ o legendární rockové zpěvačce, celoživotně svázané s rodnou Ostravou, přináší silný příběh samostatného talentu i křehké ženy, která svou tvorbou vzdorovala všem myslitelným stereotypům. Intimní portrét i epický příběh o nezávislosti, intrikách, odvaze a nezapomenutelné přítomnosti opravdové lásky.

PÁ 24/9 – 18:30
Komorní scéna Aréna

MACBETH

OSTRAVSKÁ SEKCE / Komorní scéna Aréna, Ostrava / režie: Ivan Krejčí

Délka: 135 minut

Strhující drama vzestupu a pádu. Drama muže, který našel cestu k moci, a když se po ní vydal, ztratil vše, pro co dříve žil. Drama, které nás nutí k zamyšlení nad tím, jak málo stačí, aby se probudilo to nejhorší v nás. Drama, v němž není nouze o vraždy ani o duchaplné promluvy, a místy se v něm dokonce objeví i humor, byť poněkud černý.

PÁ 24/9 – 21:21
Dům kultury

SVĚDOMITĚ NEPŘIPRAVENI

My kluci, co spolu chodíme, Praha / režie: My kluci

Délka: 60 minut

Čtveřice herců, kteří si pro vás nic nepřipravili. Surrealisticko-absurdní fyzická divadelní improvizace. Společně s muzikou a světlem vytvářejí spontánní koláže scén a obrazů, od abstraktní až po absurdno. Svědomitě nepřipravené. Drze kreativní. Výsměch pantomimy. Nedostudovaní klauni. Urputní žongléři. Dramatičtí koumáci a upocení kumštýři.

Snář z továrny – magazín festivalu Dream Factory Ostrava 2021. Čtvrtek 23. září 2021, číslo druhé.

Šéfredaktorka: **Pavla Bergmannová** (bergmannova.pavla@gmail.com). Redakce: **Petr Klarin Klár, Petra Kupcová, Ema Šlechtová** (ext). Fotografie: archiv festivalu Dream Factory Ostrava, **Lukáš Horký**. Grafická úprava: **Jan Kulich**. Sazba: **Lukáš Horký** – Surbanz. Zpravodaj vydává Dream Factory Ostrava. Ředitel festivalu: **Tomáš Suchánek**.

POŘADATEL

SPOLUPOŘADATEL

k u l t u r a
Dům kultury
město
Ostrava

AKCE SE USKUTEČŇUJE ZA PODPORY

MINISTERSTVO
KULTURY

OSTRAVA!!!

Moravskosleský
kraj

ČEZ
NADACE ČEZ

Ostravské vodárny
a kanalizace a.s.

Státní fond kultury ČR

Festival je realizován za finanční podpory Ministerstva kultury České republiky, Statutárního města Ostrava a Moravskosleského kraje. Děkujeme za podporu Nadaci ČEZ a Ostravským vodárnám a kanalizacím a.s.